

Cesar Jožef II. pri plugu.

Kakor znano, bil je cesar Jožef II. velik prijatelj priprostemu ljudstvu, posebno pa kmetijstvu. O času njegovega vladovanja je bil kmetijski stan podložen graščakom, ki so večkrat prav neusmiljeno ravnali z ubogim kmetom. Cesar Jožef II. je začel odpravljati to služnost in je dal postavbe, po katerih je mogel kmet postajati svoboden na svojem zemljišči. Ko je gospôda trdila, da je zemlja, katero kmet obdeluje, njihova svojina, rekel je plemeniti cesar: „Rad bi znal, kaj je bilo prej, ali kmet ali graščina?“

Bilo je dnè 19. avgusta 1769. leta, da se je cesar Jožef II. na svojem potovanji po Moravkem peljal v kočiji skozi občino Slavikovec. Na njivi ob vélikej cesti ugleda kmeta, ki je oral s svojimi konjiči. Cesar ukaže kočijo ustaviti, stopi k kmetu ter ga prosi, da bi smel brazdo potegniti. Kmet debelo pogleda neznanega mu gospoda, a vendar dovoli v cesarjevo prošnjo. Cesar prime za ročici ter gre za plugom. Kmetič vidèč, da gospod ni vaje tega dela, reče smijòč se: „Kakor vidim, ste vi sicer imeniten gospod, a orati vendar le ne znate.“

„I kaj pak da ne zna,“ oglasi se nekdo iz cesarjevega spremstva, „kajti znano je, da cesar ne orje, ker to ni njegovo vsakdanje opravilo.“ — Ko je kmetič to slišal, zeló se je ustrašil, kajti spoznal je, da je cesar sam vodil oralo po njegovej njivi. Kaj pravite otroci, zakaj je césar to storil?

Zna se, da odsihdob nihče ni več rabil omenjenega pluga. Hranili so ga, kakor kako sveto stvar, najpred v hiši omenjenega kmeta; a pozneje so ga prenesli v mesto Brno na Moravskem.